

КНИЖКА ПЕТА

МОЯТА СВИРКА

Свирчице ле чудновата,
ти ми веселишъ душата.

Зиме, пролѣтъ, лѣте, есенъ
ти ми свиришъ сладка пѣсень.

Въ нея бистрото поточе
скача, весело клокаче.

Въ тая пѣсень слънце грѣе,
сладкопойна птичка пѣе.

Съ тебе, свирко, свирия леко,
а се чуе надалеко.

Нашироко се разнася
твоята пѣсень сладкогласа.

Ранъ-Босилекъ

